

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2024. április 28.

XXII. évfolyam 16. szám

Húsvét 5.vasárnap

„Neki él az én lelkem, és neki fog szolgálni nemzetségem.”

Április 27. szombat:

18:00 – Élő Gellért

Április 28. Húsvét 5.vasárnap

08:00 – Dobos és Kemény család
élő és +tagjai

10:00 – ELSŐÁLDOZÁS

18:00 – +Mária

A szentmise olvasmányai:

ApCsel 9,26-31

Zsolt 21,26b-27.28 és 30.31-32

1Jn 3,18-24

Jn 15,1-8

Április 29. hétfő

Sienai Szent Katalin

06:30 – +Anna és János

Április 30. kedd:

Szent V, Pius pápa

06:30 – Élő Benedek

Május 1. szerda

06:30 –

Május 2. csütörtök:

Szent Atanáz püspök és
egyháztanító

06:30 –

18:00 – 19:00 – Szentségimádás

a domonkos nővérek

kápolnájában

Április 3. péntek:

Szent Fülöp és Szent Jakab
apostolok

17:00 – 17:45 - Gyóntatás

18:00 – +Zsigmonda, Anna és
Kinga

Május 4. szombat:

(Szent Flórián)

18:00 – +Domonkos és +Aladár

Május 5. Húsvét 6.vasárnap

08:00 – +Márk

10:00 – Élő családtagok

18:00 – +Tibor és +családtagok

Széchenyi esték

Május 13. hétfőn este 18 óra

Prohászka Ottokár Katolikus

Gimnázium

Németh László terme

Nemzeti Casino és

könyvtára

az újabb kutatások tükrében

Vendégünk:

Gyuricza Andrea könyvtáros

MTA Könyvtár és Információs

Központ

Mottó:

„*hogy hazánkban is legyen egy olyan megkülönböztetett díszes összegyülekezőhely, melyen főbb és előkelőbb és jobb nevelésűek, eszes, értelmes férfiak, a társasági rendnek mindenik osztályából egymással vagy barátságos beszélgetés végett találkozzanak vagy többféle politikai ujságokat s hasznos gazdasági, tudományos, művészi hónapos-írásokat olvashassanak, magukat pedig üres óráikban illendően mulathassák*”.

Gr. Széchenyi István

Ferenc pápa üzenete a

hívások 61. világnapjára

2.rész

. A hívások világnapja minden évben arra buzdít bennünket, hogy elgondolkozzunk a meghívás értékes ajándékán,

amelyet az Úr mindannyiunknak, az ő hívő népének kínál, hogy szeretettervének részesei legyünk és a különböző életállapotokban testet öltjön az evangélium szépsége.

.....

Ezekben az időkben tehát döntő fontosságú számunkra, keresztények számára, hogy reménnyel tekintsünk a jövőbe, hogy a ránk bízott hivatásnak megfelelően gyümölcsözően dolgozhassunk Isten országának, a szeretet, az igazságosság és a béke országának szolgálatában. Ez a remény – amint Szent Pál biztosít róla – „nem csal meg” (Róm 5,5), mert az Úr Jézus megígérte, hogy mindig velünk marad és bevon bennünket a megváltás művébe, melyet minden ember és az egész teremtés „szívében” akar véghez vinni. Ez a remény Krisztus feltámadásában találja meg hajtóerejét, amelyre igaz, hogy olyan „életerő lakik benne, amely átjárta a világot. Ahol úgy látszik, hogy minden meghalt, ott apránként mindenfelől a feltámadás csírái jelennek meg. Olyan erő ez, amelynek nincsen párja. Igaz, sokszor úgy látszik, mintha Isten nem létezne: nem csillapodó igazságtalanságokat, rosszaságokat, közömbösséget és könyörtelenséget látunk. Azonban bizonyos az is, hogy a sötétség közepette mindig felfakad valami új, ami előbb vagy utóbb termést hoz” (*Evangélii gaudium* apostoli buzdítás, 276). Pál apostol is megerősíti, hogy „reménységben” üdvözülünk (vö. Róm 8,24). A

húsvétban megtörtént megváltás reményét ad, biztos, megbízható reményt, amelynek birtokában szembenézhetünk a jelen kihívásaival.

A remény zarándokainak és a béke építőinek lenni azt jelenti tehát, hogy létezésünket Krisztus feltámadásának sziklájára építjük, annak tudatában, hogy egyetlen erőfeszítésünk sem hiábavaló az általunk vállalt és megélt hivatásban. A kudarcok és a bukások ellenére a jó mag, melyet elvetünk, csendben növekszik, és semmi sem választhat el bennünket a végső céltól, vagyis a Krisztussal való találkozástól és az örökkévalóságban egymással megélt testvériség örömétől. Ezt a végső hivatást mindennap elővételeznünk kell: az Istennel és testvéreinkkel való szeretetkapcsolatunk már most elkezd megvalósítani Istennek az egységről, a békéről és a testvériségről szőtt álmát. Senki sem érezheti azt, hogy neki nem szól ez a hívás! A Szentlélek segítségével mindannyian a remény és a béke magvetői lehetünk a magunk kis világában, saját életállapotunkban.

Bátorság a kockázatvállaláshoz
Mindezeket illetően ismét csak azt mondom nektek, amit a lisszaboni ifjúsági világtalálkozón: „Rise up! – Keljetek fel!” Ébredjünk fel álmunkból, lépjünk ki a közönyből, nyissuk ki a börtönt, amelybe magunk zárkóztunk be, hogy mindannyian felfedezhessük hivatásunkat az Egyházban és a világban, és mindannyian a remény zarándokaivá és a béke építőivé váljunk! Szeressük szenvedélyesen az életet és kötelezzük el magunkat a környezetünkről és a környezetünkben élőkről való szerető gondoskodásra! Ismétlem: legyen bátorságotok kockázatot vállalni! Don Oreste Benzi, a jótékonykodó szeretet fáradhatatlan apostola, aki mindig a legkisebbek és a kiszolgáltatottak mellett állt, sokszor elmondta, hogy nincs olyan szegény, aki ne tudna adni

valamit, és nincs olyan gazdag, aki ne szorulna rá valamire.

Keljünk fel tehát és induljunk el a remény zarándokaiként, hogy a Szent Erzsébetet meglátogató Máriához hasonlóan mi is örömhíreket tudjunk vinni, új életet tudunk fakasztani, testvériséget és békét tudjunk építeni!

Kelt Rómában, a Lateráni Szent Jánosnál, 2024. április 21-én, húsvét negyedik vasárnapján.

Ferenc